

I

Санта-Тереза, Каліфорнія, понеділок, 6 березня 1989 рік. І штат загалом, і містечко Санта-Тереза зокрема, переживали розпал посухи, яка настала 1986 року й не відступила аж до березня 1991-го, коли пішли «благодатні дощі». У той час ми не очікували полегшення. Нам здавалося, що жорстоким умовам, в яких ми опинилися, не було видно кінця-краю. Місцеві водоймища висохли, залишивши по собі широкі смуги сухого мулу, потрісканого, немов крокодиляча шкіра.

У такому ж стані перебувало й моє професійне життя: завжди тривожно, коли працюєш сам на себе. Самозайнятість має два боки медалі. Позитивом є свобода. Коли хочеш, ідеш на роботу, коли хочеш, повертаєшся додому, й одягаєшся в те, що тобі до вподоби. Пропозицію стосовно нової роботи (навіть за наявності неоплачених рахунків) ти можеш прийняти або відхилити на власний розсуд. Зворотній бік — непевність і звичка мислити в категоріях «пан чи пропав», що не кожен здатен витримати.

Мене звати Кінзі Міллгоун. За професією я приватний детектив, свою справу веду під маркою «Бюро розслідувань Міллгоун». Я тридцятивосьмирічна жінка, двічі розлучена й бездітна (статус, якого я суворо дотримуюсь за допомогою протизаплідних пігулок).

Попри брак нових клієнтів, у мене лишається до біса грошей на банківському рахунку, тож я можу дозволити

собі безбідне існування. На рахунок, де я зберігаю свої заощадження, приблизно півроку тому неочікувано впала чимала сума. Більшу її частину я вклала у різні інвестиційні фонди, а решту перевела на рахунок, який визначила як «недоторканний». Друзі, почувши про те, як мені пощастило, вирішили, що за моє майбутнє можна не хвилюватися. «Забудь про роботу! Чом би тобі не почати подорожувати й насолоджуватися життям?»

Я ігнорувала подібні ідеї. У своєму віці я не розглядаю можливості відмови від роботи, і шаленію навіть од тимчасової бездіяльності. Так, я справді могла б покрити всі свої витрати на багато місяців наперед, і мати ще достатньо коштів на розкішну закордонну подорож, якби не дві обставини:

1. Я звикла до невибагливого й аскетичного життя.
2. Я ніколи не мала паспорта, оскільки ніколи не потребувала його. Кілька років тому я їздила до Мексики, але при перетині кордону там вимагали тільки посвідчення громадянства Сполучених Штатів.

Крім того, будь-хто, хто знає мене, підтвердить, наскільки я не пристосована до вільного життя. Коли справа стосується роботи, не так важливо, що саме ми робимо чи скільки нам платять — важливіше задоволення, яке ми отримуємо від самого процесу. Моя робота полягає в знаходженні свідків та розшуку зниклих осіб, встановленні зв'язку між різними записами в паперових нетрях, організації стеження за ініціаторами тіньових фінансових схем, й іноді — за підозрюваними в подружній зраді. Найбільший мій талант — совати носа у справи інших, складником чого

подекуди буває вторгнення (зі зламом) до чужих приміщень. Знаю, що це погано, і з соромом зізнаюся, що це приносить мені величезне задоволення, але тільки в тому разі, коли мене не ловлять.

Ось такою є правда про мене і ви тепер теж її знаєте. Мене цікавлять кримінальники будь-якого ґтибу: вбивці, крадії, шахраї тощо. Полювати на них видається мені справою цікавою й захопливою. Порушники закону є всюди, і моя місія — знешкодити якомога більше з них. Знаю, що це дуже яскраво свідчить про брак чогось важливого в моєму особистому житті, але таку вже я маю вдачу.

Моя боротьба за торжество закону й порядку почалася ще в першому класі, коли я зайшла в гардероб і зненацька заскочила однокласницю, яка намагалася поцупити плитку шоколаду з мого обіднього пакунку. Тієї ж миті з'явилася вчителька й застукала ту дівчинку з моєю цукеркою в руці. Я очікувала на справедливе розслідування та вирок, але це маленьке плаксиве лайно розридалося, стверджуючи крізь сльози, що це я вкрала шоколадку в неї. Вона не отримала жодного покарання, тоді як мені дісталосся на горіхи за те, що я без дозволу покинула своє місце. Мій обурений рев протесту вчителька геть проігнорувала. Саме після цього випадку я сформувала власне поняття про правила гри, і, якщо коротко, воно було таким: нечисті на руку уникають покарання, тоді як весь удар на себе приймають невинні. Усе своє подальше життя я намагалася створювати зворотні ситуації, тобто такі, в яких би торжествувала справедливість.

Того понеділкового ранку я була зайнята оплатою рахунків і почувалася справжньою праведницею. А чом би й ні? Я підписала всі необхідні чеки, при цьому майже не переймаючись скороченням заощаджень. Я написала зворотну адресу на конвертах і запечатала їх. Наклеюючи

марки, я мугикала від задоволення й думала про обід, який чекав на мене. Коли задзвонив телефон, я підняла слухавку й притиснула її плечем до вуха.

— Бюро розслідувань Міллгоун, — сказала я.

— Привіт, Кінзі. Це Руті. Маєш хвилинку на розмову?

— Звісно. Що трапилось?

— Ти знаєш, я просто шаленію від люті. Присягаюся, щоразу, як я думаю, що гірше вже не буде, виринає щось нове. Сьогодні я отримала офіційного листа від Служби внутрішніх доходів. Вони проводять повний аудит справ Піта. Я маю подзвонити їм і призначити зустріч на зручний час.

— Ти не могла сказати їм, що він помер?

— Могла, але, схоже, саме це і є головною причиною аудиту.

Руті Волінські овдовіла близько семи місяців тому, у серпні 1988 року, коли її чоловіка застрелили в ході інциденту, який виглядав як невдале пограбування. Я познайомилась із Пітом Волінські за десять років перед тим. Він, як і я, був приватним детективом в агенції розслідувань Бірда й Шайна. Я проходила практику в Бена Бірда й Морлі Шайна, набираючи години, потрібні для отримання ліцензії. Піт тоді співпрацював із ними. Обидва мої боси присягались, що колись він був першокласним детективом, але на момент, коли наші дороги перетнулись, Піт переживав не найкращі часи. Натоді він був уже настільки морально збоченою людиною, що я дивувалась, як йому взагалі вдалося знайти бодай якусь роботу. Так, він мені не подобався; але мені було лише двадцять сім, я була новачком і не вважала за доречне ділитися своїми міркуваннями будь з ким. Крім того, моєї думки ніхто й не питав, і я вельми сумніваюсь, що хтось став би мене слухати, якби я вирішила її висловити.